

Stanovisko vlády

k návrhu poslanců Petra Adama, Tomia Okamury, Radima Fialy, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů
(sněmovní tisk č. 119)

Vláda na své schůzi dne 12. března 2014 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, a vyslovila s tímto návrhem zákona **nesouhlas**, a to zejména z těchto důvodů:

1. Navrhovanou právní úpravu považuje vláda za nadbytečnou a duplicitní, neboť dosavadní právní úprava hospodaření s majetkem státu a hospodaření s majetkem územních samosprávných celků obsahuje úpravu péče o majetek, a to zejména v § 14 a 47 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, v § 38 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, v § 17 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a v § 35 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů. Podle zmíněných ustanovení zákona o obcích, zákona o krajích a zákona o hlavním městě Praze majetek územního samosprávného celku musí být využíván účelně a hospodárně v souladu se zájmy územního samosprávného celku a úkoly vyplývajícími ze zákonem vymezené působnosti, přičemž územní samosprávný celek je povinen pečovat o zachování a rozvoj svého majetku; tuto obecnou zásadu je nutno respektovat při rozhodování

o jakékoli majetkové dispozici, lhostejno, který orgán územního samosprávného celku takový úkon činí.

2. Přijetím navrhované úpravy by došlo k úpravě pravidel pouze pro část státních organizací, tato by se však nevztahovala na státní organizace, které jsou z působnosti zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích vyloučeny (§ 54 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb.).
3. Zavedení některých pojmů by vyvolalo značné aplikační a výkladové potíže; navrhovaný pojem „vedení“ je značně nejasný, zákon č. 219/2000 Sb. používá pojem „vedoucí organizační složky“ nebo „vedoucí zaměstnanec“, rovněž zavedení pojmu „osoby jimi pověřené“ by způsobilo značné problémy, protože ve smyslu zákona č. 219/2000 Sb. je „pověření“ interním aktem, který je pro účely přímého jednání státu (přímého jednání státní organizace) zákonem stanoven jako speciální forma přenosu určitých oprávnění uplatňovaných při právním jednání jménem státu (jménem státní organizace) na jiné zaměstnance státu v rámci organizační složky státu (na zaměstnance státní organizace).
4. Návrh zákona rovněž vykazuje nedostatky legislativně technického charakteru, například:
  - formulace článků I a II neodpovídá ustáleným legislativně technickým požadavkům na text článku, který obsahuje změnu pouze jednoho ustanovení právního předpisu; rovněž článek novely, v němž není novelizováno více ustanovení právního předpisu, nelze členit na body,
  - v textu návrhu zákona jsou další legislativně technické a písařské chyby.